

Негативне мислення і емоції є причиною багатьох захворювань дитини в подальшому житті: неврози, фобії, комплекси неповноцінності, алергії, затримка психічного розвитку, порушення розвитку мови і багато інших. Я вже не кажу про нереалізовані задатки, нещасні долі, трагедії в сімейному житті.

Мати повинна розповідати дитині про батька лише хороше, навіть, якщо це перебільшення. Розповідайте це при батькові і без нього. Коментуйте вголос все, що чоловік робить для вас і для майбутньої дитини і кажіть, що ви відчуваєте спокій і захист з таким чоловіком. Дитина вчиться довіряти і любити тата через відношення матері до нього саме в цей період.

В пренатальному періоді потрібно тренувати органи чуття. Прослуховування класичної музики, або будь-якої іншої спокійної музики розвиває слух і відчуття гармонії звуків і краси. Звуки мають хвильову природу, і гармонійні звуки благотворно впливають на коливання клітини, гармонізуючи таке коливання.

Читання казок, дитячих історій мамою чи татом розвиває не лише слух, але формує бажання читати в майбутньому, через запис позитивних емоцій, які передаються від матері, яка з задоволенням слухає, або читає сама.

Російський письменник Лев Толстой зауважував:

“ Життя дитини в утробі матері — вічність, життя дорослої людини — мить ”

**«МАЙБУТНІХ
МАТУСЬ
ТРЕБА ГОТУВАТИ ЩЕ...
В УТРОБІ МАТЕРІ»**

Пренатальний розвиток дуже важливий етап у розвитку дитини, тому що формується не лише організм дитини, але і психологічна взаємодія дитини і матері, та сприйняття дитиною зовнішнього світу через таку взаємодію. Як дитина буде в майбутньому сприймати себе, батьків і оточуючий світ залежить від тієї інформації, яку вона запише:

1) від матері – її думки, її відношення і емоційні реакції на різні ситуації, її настрій;

2) свої реакції на зовнішні подразники, адже органи чуття та сприйняття формуються у дитини до 15 тижня вагітності.

Перш за все, засвоєння інформації відбувається на клітинному та глибинному ментальному рівні. Ні в один період свого подальшого життя вона не розвивається так швидко, як в цей час: за 9 місяців з однієї клітини формується досконалий організм з лише йому притаманними задатками, здібностями, відношенням до зовнішнього світу, та можливістю розвитку. Тому, виношуючи дитину під серцем, мама може допомогти дитині закласти основу для майбутнього розвитку через певну поведінку, думки, відношення до майбутньої дитини, до батька і т.д. Батьки в цей час повинні усвідомити, що їх уже троє, якщо це перша дитина, і, відповідно, оточити дитину любов'ю, розповідати їй, як вони чекають на неї, розповідати про інших членів родини про красу оточуючого світу. В ці 9 місяців жінка повинна забути про проблеми і жити так, ніби вона живе в раю. Не допускати негативних емоцій, а якщо це сталося, пояснити дитині, що це помилкова реакція і розповісти про щось хороше.

Дитина не розуміє, на кого направлена негативна емоція матері. Для дитини є лише вона і мама, отже мама сердиться на неї, і, поступово, в глибинах мозку закладається інформація про свою непотрібність, комплекс вини, бажання довести, що ти не такий.

На багатьох прикладах можна проілюструвати, що здатність до вираження різної гами людських почуттів формується саме в цей період.

Дитина сприймає світ через маму. Вони являють собою одне ціле, але дитина – це і окрема особистість, яку треба поважати з моменту зачаття. Чому вона повинна записувати негативні реакції матері? Дитина думає, що все негативне направлено на неї, що це вона винна, що мама страждає. Якщо реакція матері направлена на конкретну людину, то негативне відчуття до цієї людини буде і у дитини в майбутньому. Прокльони матері, бажання позбутися дитини, ненависть до батька та інші негативні думки, слова, реакції матері – все це призведе до втрати розуміння, як між дитиною і матір'ю, так і до складних відносин дитини з соціумом.